De Nieuwsbrief van Tourclub Heeze

Toerflits

Jaargang 16 Nr. 3 oktober 2008

Van de Redactie

Het fietsseizoen loopt weer naar het einde en dit is dan ook alweer de laatste Toerflits van dit jaar. We rijden onze laatste clubritten onder wisselende weersomstandigheden en vragen ons af hoe we de conditie in de komende wintermaanden op peil zullen houden. De een doet dat door de racefiets te verruilen voor de mountainbike (zie het programma verderop in dit nummer) en de ander zoekt zijn/haar heil in de fitnessruimte. De spinning-bijeenkomsten mochten zich vorig jaar in een ruime belangstelling verheugen. De animo lijkt tot nu toe iets minder, dus als u zich nog niet heeft aangemeld maar alsnog mee wilt doen dan kunt u zich nog aanmelden bij Mat Cremers.

In dit nummer kijken we ook nog even terug op de afgelopen periode door een bijdrage van Jac Zwart die nog even terugblikt op “Le Tour de Jan Janssen”. Ook waren wij benieuwd naar de ervaringen van twee leden die hebben deelgenomen aan de eerste lus van de Honderd Cols Tocht, maar helaas hebben wij daar geen informatie over ontvangen. Verder in dit nummer weer de formulieren voor de diverse clubcompetities. Net als vorig jaar kunnen die zowel op papier als elektronisch worden ingevuld.

Redactie:
Rob Geilleit, Ger Peeters, Jac Zwart

Redactie Adres:
Gebrs de Koningstraat 39
5591 EP Heeze
tel. 040-2240097
rob.gei@hetnet.nl

Vormgeving:

Mededelingen

Laatste Clubrit

Zondag 26 oktober rijden we de laatste clubrit van dit jaar. Deze keer zal deze rit eindigen in De Koffer, waar koffie met vlaai zal worden geserveerd. Alle leden, ook als u niet mocht meerijden, zijn uitgenodigd om het fietsseizoen hier in een gezellige sfeer af te sluiten.

Data Algemene Ledenvergadering

De Algemene Ledenvergadering zal dit najaar gehouden worden op vrijdag 28 november om 20.00 uur. U vindt de agenda van de ALV elders in dit nummer. De voorjaarsvergadering staat gepland voor vrijdag 29 februari 2009 om 20.00 uur. De lokatie is als vanouds de kantine van Sportpark ‘t Lambrek aan de Sterkselseweg.

Nieuws over de fietsverzekering

Het huidige contract met de verzekeraar loopt op 1 maart 2009 af. De premie voor de basisverzekering is onderdeel van het bedrag dat wij aan de NTFU afdragen. In 2008 bedraagt de premie €11,98 waarvan €10,89 is doorbelast naar de leden. Er zijn onderhandelingen gevoerd met de verzekeraar uitgaande van de volgende cijfers:

★De premie is de afgelopen zes jaar van €9,- naar €11,98 (+33%) gegaan.

Het uitgekeerde schadebedrag is van €320.000 naar €524.000 gegaan (+64%).

Het resultaat van bovenstaande:

★Het contract is voor 5 jaar verlengd

★De premie voor 2009 wordt €13,70, met een jaarlijkse maximale verhoging van 10%, mede gekoppeld aan het uitgekeerde bedrag.

★Het verzekerde bedrag gaat naar €1000,- (was €925,-).

★De premie voor een eventuele aanvullende verzekering wordt eenmalig verhoogd met 10%.

Le Tour de Jan Janssen

Zoals de meeste leden wel weten heb ik dit jaar meegedaan aan “Le Tour de Jan Janssen”. Die eindigde in Parijs op een feestelijke manier in La Cipale, naast de wielerbaan Jacques Anquetil in het Bos van Vincennes. Kort na mijn terugkeer in Nederland heb ik een korte evaluatie geschreven die ik in dit nummer van ons clubblad graag met u deel.

Allereerst de routes en het parcours. Vooraf had ik het parcours lichter ingeschat dan de route van de Honderd Cols Tocht die ik twee jaar geleden heb gereden. In de praktijk is gebleken dat dit niet juist was. Vooral de laatste week waren alle etappes (op de laatste twee na) langer dan 200km per dag met uitschieters naar 240km en dat hakte er, na alles wat we al hadden gereden, flink in. Het is jammer dat ik een dag problemen had met mijn maag want ik zou normaliter de complete route hebben kunnen rijden, dus op zich is het voltooien van de Tour

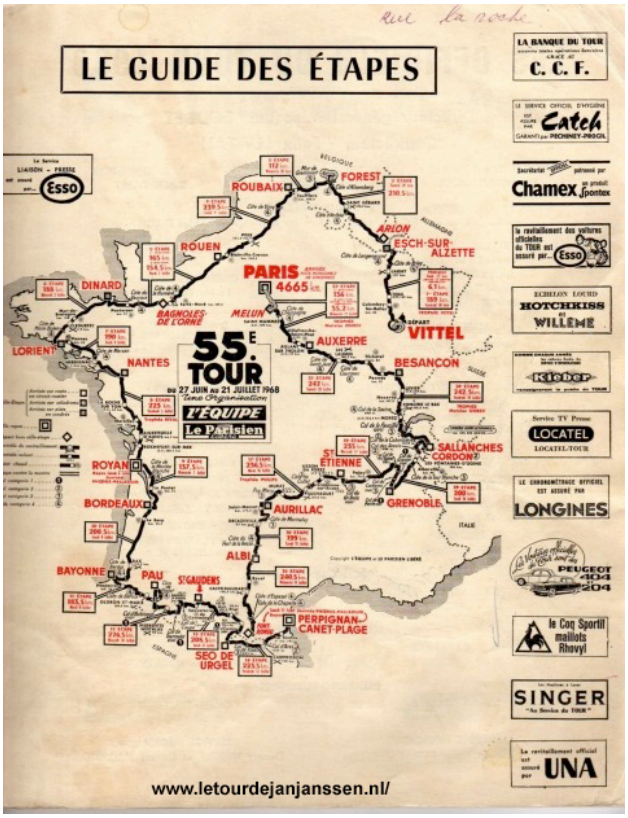

1968 voor iedere ervaren en getrainde “cyclotoerist” mogelijk. De eerste dagen reden we veel over de wat grotere wegen, maar na Bretagne veranderde dat al en vanaf de Pyreneëen reden we zelfs veel over kleine weggetjes. Iedereen had een Tour-boek gekregen met het originele routeschema uit 1968 met de route nog eens ingetekend op kaarten uit de Michelin-gids. Die laatsten waren alleen nodig als je echt van de route was geraakt, want tijdens het rijden waren de plaatsnamen op het etappeschema al voldoende om de juiste weg te vinden. Een zeer gewaardeerd extra hulpmiddel waren de pijlen die elke dag met een spuitbus op het wegdek werden geschilderd. Vooral om snel een grote plaats uit te komen of om 's-avonds de weg naar het hotel te vinden waren die uitgesproken nuttig omdat je dag dermate gevuld is dat je geen tijd hebt om al te veel naar de weg te gaan zoeken. Wat het parcours verder betreft: de indruk wordt wel eens gewekt dat Jan Janssen een vrijwel vlakke Tour heeft gewonnen. Niets is echter minder waar. De etappe met de Aubisque en de Tourmalet telde 4200 hoogtemeters. De zogenaamde 'vlakke etappe' naar Aurillac deed daar met 3800m nauwelijks voor onder. Dat zegt genoeg. Het weer was over

het algemeen zeer goed, ondanks de wind die we bijna constant tegen hadden. We hebben alleen in Bretagne even een paar uren in de regen gereden en later af en toe een bui. Tot aan Bayonne was het niet echt het zomerse weer dat je zou verwachten in juli in Frankrijk. In de Pyreneëen was het ronduit warm, wat de lange klim van de Porte d'Envalira naar Andorra, met de wind tegen, tot een moeilijker karwei maakte dan iedereen had verwacht. Met name de laatste week was het prima fietsweer.

De organisatie was prima en de drie begeleiders (Wilfred, Rick en Pieter) hebben er alles aan gedaan om het de deelnemers zo makkelijk mogelijk en naar de zin te maken. Voor dag en dauw waren ze al op pad om de route uit te pijlen, een service die vooraf niet was ingecalculeerd. De hotels waren over het algemeen goed, met uitschieters naar boven (St. Gaudens, Nantes) en naar beneden (Aurillac, Graulhet). Dat is vrij normaal en de organisatie zal best wat concessies hebben moeten doen, in financiële zin, vanwege het geringe aantal deelnemers (in totaal 11!). De maaltijden waren meestal voldoende tot ruim voldoende en kon onderweg worden aangevuld met eten en drinken uit de volgbus tijdens de tussenstops. Prima geregeld allemaal. Je maakt tijdens een evenement als dit wel lange dagen. De wekker ging meestal om 06.00 uur, om 06.30 moest de bagage worden ingeleverd en na het ontbijt zat iedereen zo rond 07.20 op de fiets. Er waren dagen bij (naar Rouen, naar Aurillac) dat ik pas tegen 19.30 in het hotel aankwam. De dag naar St. Etienne spande helemaal de kroon maar dat was omdat ik bewust wat van de route was afgeweken. Daarna was het nog een verslag maken en opsturen en dan was het onderhand wel bedtijd. Alles overziende heb ik een fijne Tour 1968 gereden, met dank aan de organisatoren (die zelf hadden gehoopt om de hele Tour te kunnen fietsen) voor hun onovertroffen inzet gedurende de bijna vier weken die de tocht duurde. Wat we met zijn allen hebben bewezen is dat het mogelijk is om het parcours van een echte Tour de France als een weken durende toertocht te rijden. Als deelnemer doe je dit één keer en het is een unieke ervaring die ik iedere serieuze toerfietser kan aanbevelen.

Het Monument

Enkele weken geleden vonden in het Italiaanse Varese de wereldkampioenschappen wielrennen op de weg plaats en dat is in een land als Italië een goede gelegenheid om aandacht te besteden aan kampioenen uit vervlogen tijden. De streek rond Varese heeft vele goede renners voortgebracht, met als bekendste voorbeelden Luigi Ganna en Alfredo Binda. Om die actuele reden valt Binda de eer te beurt om dit maal in deze rubriek in het zonnetje te worden gezet.

De band tussen Binda en het WK in Varese is tweeledig. Hij werd op 11 augustus 1902 geboren in Cittiglio, niet ver van Varese en in 1927 was hij de allereerste wereldkampioen op de weg. De eerste uit een reeks van inmmidels 75 wereldkampioenen. Als eerbetoon is er in Varese tijdens de periode van het WK een wel zeer bijzonder monument geplaatst in het Centro Commerciale Belforte, namelijk een sculptuur gemaakt van negen ton zand. Dat geeft aan dat niet ieder gedenkteken voor de eeuwigheid wordt neergezet.

Het monument, gemaakt door de 35-jarige kunstenares Karin Pedrona uit Parma, is dan ook al weer verdwenen. Pedrona heeft al eerder naam gemaakt met haar creaties uit zand want in maart van dit jaar won zij nog een bronzen medaille tijdens de wereldkampioenschappen in haar specialiteit in Cervia.

Behalve in 1927 in Adenau werd Binda ook nog wereldkampioen in 1930 (Luik) en 1932 (Rome). Hij was daarmee de eerste die drie keer wereldkampioen werd, een prestatie die nadien slechts is geëvenaard door Rik Van Steenbergen, Eddy Merckx en Oscar Freire. Binda behaalde zijn wereldtitels in een periode waarin hij vrijwel onaantastbaar was. Hij won vijf keer de Giro, vier keer de Ronde van Lombardije en twee keer Milaan-San Remo. Hij is de enige renner die ooit door de organisatie van een evenement (de Giro in 1930) het toen vorstelijke bedrag van 22.500 lire is betaald om niet mee te doen. De organisatie was namelijk bang dat de interesse van het publiek het zou laten afweten omdat de winnaar al vantevoren vast zou staan. In totaal reed hij in de Giro zestig dagen in de roze trui en behaalde daarin 41 etappe-overwinningen, een record dat zeventig jaar heeft stand gehouden en pas in 2003 door Mario Cipollini werd verbeterd.

Met de Tour de France had hij, zoals zo veel van zijn landgenoten destijds, niet zo veel op. Hij verscheen in datzelfde, financieel succesvolle, jaar 1930 tegen een riante vergoeding aan de start van de Tour en won daarin twee etappes, maar verdween vervolgens na een val uit koers. Als reden werd een gebroken zadel opgegeven, maar waarschijnlijker is dat hij er de brui aan gaf om zich beter voor te kunnen bereiden op het wereldkampioenschap van dat jaar.

Een gebroken dijbeen, door een val in Milaan-San Remo, maakte in 1936 een einde aan zijn carrière. Hij werd daarna ploegleider en in de Tour boekte hij in die hoedanigheid successen met Gino Bartali (1948), Fausto Coppi (1949, 1952) en Gastone Nencini (1960).

Binda overleed in 1986 in Cittiglio, waar ook een museum voor hem is ingericht.

Jac Zwart

Agenda Algemene Vergadering Tourclub Heeze

De Algemene Vergadering zal worden gehouden op:

Vrijdag 28 november 2008 om 20.00 uur
Sportpark ‘t Lambrek, Sterkselseweg, Heeze

De agenda voor deze vergadering ziet er als volgt uit:

1. **Opening.**

2. **Verslag vorige Algemene Vergadering van 28 februari 2008.**
Is gepubliceerd in de Toerflits van juni 2008.

3. **Mededelingen van het Bestuur.**

4. **Bestuurssamenstelling.**
Ger Peeters treedt na 6 jaar af en stelt zijn plaats beschikbaar. Mat Cremers treedt af en stelt zijn plaats eveneens beschikbaar. Het bestuur nodigt geïnteresseerden uit om zich te melden bij de voorzitter, Wim Camp, voor meer informatie.
Volgens ons reglement “dient kandidaatstelling door andere leden, ondersteund door minimaal 3 leden, 1 week voor de AV schriftelijk aan de secretaris te geschieden.”

5. **Mededelingen vanuit de commissies.**
   - ✴ commissie Giants
   - ✴ commissie Gazelles.
   - ✴ commissie Heezer FietsWeekend
   - ✴ ATB-en winterseizoen 2008-2009

6. **Shirts en zomerjacks**

7. **Clubweekend 2009.**

8. **Speciaal onderwerp**

9. **Uitslagen klassementen en prijsuitreiking**

10. **Rondvraag.**

11. **Sluiting.**

Wij hopen u allen op deze vergadering te ontmoeten om samen met u het fietsseizoen 2008 definitief af te sluiten. Graag tot 28 november.

Clubcompetities

Het inleveren van de gegevens voor deelname aan de clubcompetities kan op twee verschillende manieren. De papieren uitgave van de Toerflits heeft de deelname-formulieren aangehecht die men kan invullen en opsturen. Dat is net als vorig jaar en u moet zelf de optellingen doen. De versie die via e-mail wordt verstuurd bevat zowel een printversie (als pdf) als ook een Excel-spreadsheet als aparte bijlagen, met tabbladen voor de Giants en de Gazelles. Voordeel hiervan is dat die op de computer kan worden ingevuld en dat de optellingen voor u worden gedaan. De kilometers die u invult voor de Piet Bosmans Trofee of de Gazelles Wisseltrofee worden automatisch gekopieerd naar de kolom voor de Super-Prestatie Trofee. De enige uitzondering hierbij is het weekend van het clubweekend. Hier geldt een maximum voor de Piet Bosmans en de Gazelle Wisseltrofee dat niet geldt voor de Super-Prestatie. Dames die mee willen doen voor de Super-Prestatie moeten mogelijk zelfs alle formulieren invullen, aangezien voor die competitie alle ritten tellen. De formulieren kunnen, **uiterlijk 15 november(!)**, worden ingeleverd bij Theo en Leny Thijs, Jan Vermeerlaan 20 in Heeze, of via e-mail naar: **thij0576@planet.nl**. Ons verzoek is, wanneer u de ingevulde spreadsheet via e-mail stuurt, om de bestandsnaam aan te vullen met uw initialen en huisnummer, dus zoiets als: TCH-Trofee-JZ8.xls. Hiermee maakt u het voor degene die de opgaven moet controleren iets makkelijker om de formulieren op te slaan.

ATB-programma 2008/2009

Hieronder vind u het schema voor de komende periode.

5-okt	Eersel	Hoolstraat	auto	08:30
12-okt	Valkenswaard	Lion d'Or nabij het Eurocircuit	Fiets of auto	08:30
19-okt	Nuenen	Wettenseind 20/Enode	Fiets of auto	08:30
26-okt	Eindhoven	Genderbeemd, Sterkenburg 616	auto	08:30
2-nov	Eindhoven	Heeserweg 452	Fiets	08:30
9-nov	Beek en Donk	Heereindsestraat	auto	08:30
16-nov	luyksgestel	Café-zaal De Drie Linden, Rijt 1	auto	08:30
23-nov	Reusel	Turnhoutseweg 32	auto	08:30
30-nov	Helmond	Sportpark Rijpelberg, Nemerlaerhof 70	auto	08:30
7-dec	Veldhoven	Camping Molenvelden, Banstraat	auto	08:30
14-dec	Budel	Sporthal de Schulp, Sportlaan 1	auto	08:30
21-dec	Son	Sportpark Schuttersheide, Afrikalaan 2	auto	08:30
28-dec	Neerkant	Sportpark Neerkandia, Moosdijk 4	auto	08:30
4-jan	Aarle rixtel	Café Zaal De Lantaarn, Dorpsstraat 18-22	auto	08:30
11-jan	Asten	Blokhut Gilde Jong Ned., Dijkstraat 34	Fiets of auto	08:30
18-jan	Aalst waarle	Tennispark de Hurken, de Hurken 1a	Fiets	08:30
25-jan	Middelbeers	Sportpark 'de Klep'	auto	08:30
1-feb	Mierlo	De Brug akkerweg 3	Fiets	08:30
8-feb	Liessel	Hazeldonkseweg 1 B	auto	08:30
15-feb	Nuenen	Wettenseind enode	Fiets	08:30
22-feb	Gemert	Fitland v/d asdonckstraat 23	auto	08:30
1-mrt	Mol	Kloosterplein	auto	08:30
8-mrt	Lommel	Speelveldenstraat	auto	08:30

Clubweekend 2009

Huub en ondergetekende hebben enkele weken geleden een hotel in Oudenaarde bezocht, een mogelijk onderkomen voor ons, het weekend na Pinksteren. Het leek ons wel wat, het centrum van de Ronde van Vlaanderen, een mooi dorpje en voor menig lid van onze vereniging een goede kans om eens wat van die van TV bekende kasseienweggetjes bergop te befietsen. Een enkeling had ik van ons voornemen al verteld en de meesten waren enthousiast. In combinatie met een te regelen rondleiding in het museum van de Ronde onder leiding van Freddy Maertens, de meesten sprak het wel aan. Dit is besproken en we kunnen het regelen, alleen tijdstippen moeten nog vastgelegd worden. Uiteraard hangen hier kosten aan...

Maar wij werden die dag wat minder enthousiast. Het hotel was wel goed, we kunnen er met maximaal 50 mensen terecht (echt niet meer!), maar de de hotelier leek het koken belangrijker te vinden dan het ons herbergen. Het hotel is ook redelijk aan de prijs en in combinatie met de diners op vrijdag en zaterdag een stuk duurder dan vorig jaar. Daarbij komt het aspect dat we op zondagmorgen om 10.00 uur de kamers leeg moeten maken, en dat voor de lunch op zondag uitgeweken moet worden naar het Centrum van de Ronde van Vlaanderen. Daar kan ook na het fietsen gedoucht worden (tegen een kleine vergoeding). Al met al: Alles kan geregeld worden maar wij twijfelden een beetje en zijn verder gaan zoeken. Maar in Vlaanderen is geen echt alternatief voorhanden of je moet naar de heel grote hotels toe.

We hebben een alternatief, maar we gaan pas kijken eind oktober, dus pas op de ALV kan ik iets concreter worden over de bezichtigde hotels. Op Internet ziet het er wel allemaal goed uit. We hebben in de buurt van Limburg an der Lahn enkele hotels op het oog die er allemaal goed uitzien en we denken weer een weekend net als het vorig jaar te kunnen arrangeren. Vlakke tochten langs de Lahn voor de wat ouderen en meer uitdagingen voor de rest onder ons. Ook de dames kunnen aan hun trekken komen in de dorpjes of in de bossen c.q. de Wellness-omgeving van het hotel. Maar we moeten het zelf nog zien.

Ik wil graag jullie mening toetsen in de najaars-ALV. Niks ligt nog vast. Jullie mogen mee kiezen waar onze voorkeur naar uit moet gaan. Kasseien en kuitenbijters voor de echte fietsers of meer iets voor meer partijen...

Mat Cremers.

Diekirch - Valkenswaard

Alweer voor de 4e achtereenvolgende keer, hebben we deze bijzondere mooie tocht gereden. Met dit jaar een record aantal deelnemers. Zoals elk jaar komen we een week van tevoren een avond bij elkaar om alles goed op elkaars wensen te kunnen afstemmen, het vervoer te regelen en zelfs ook nog om iemand in te schrijven die dacht dat dit voor hem gedaan zou worden. Ook dit kon nog geregeld worden bij de organisatie; hoewel de sluitingsdatum voor inschrijving al verstreken was, sprekende namens Tourclub Heeze hebben we blijkbaar toch een goede reputatie in de regio. Het hotel was al maanden van te voren vastgelegd, het grootste

probleem is echter altijd het vervoer naar Diekirch toe, zeker als de groep alsmaar groter wordt. Ook deze klus was snel geklaard, daar Frans Elly had geregeld en Jan de Jong Annemarie gevraagd had of zij met de clubbus op en neer wou rijden. De clubbus is de privé auto van de familie de Jong en daar hij regelmatig ingezet wordt dankt hij daar deze titel aan. Nogmaals dank want om Diekirch - Valkenswaard te kunnen rijden moet je er natuurlijk eerst komen. Ook een woord van dank aan Joost die deze avond als gastheer optrad.

Op vrijdag 29 augustus was het dan eindelijk zover, na een lange lichamelijke voorbereiding konden we koers zetten richting Diekirch. Om twaalf uur verzameld bij de parkeerplaats van de boerenbond, dit om de drukte van de Brabantse Dag te ontlopen. Nadat we alles ingepakt hadden en afscheid hadden genomen werden we zo uitbundig uitgezwaaid dat het wel leek of we een week weg zouden blijven, of zouden ze dat misschien hopen? Na enkele uren te hebben gereden, stopten we onderweg op een vaste plek waar we even de benen konden strekken en genieten van het zonnetje met een kop koffie en gebak. Daarna vervolgden we de rit naar onze eindbestemming Ettelbruck. Daar aangekomen nam onze tolk (Stephan) alles nog een keer door met de chef de maison, daar we niets aan het toeval wilden overlaten. Dat had te maken met de stalling van de fietsen en het vroege tijdsstip van het ontbijt op zaterdagmorgen, of liever gezegd vrijdagnacht. Ook het hotel liet niets te wensen over en het ontbijt ‘s morgens mocht er wezen ook al vond de chef het tijdsstip minder. Maar we zijn inmiddels trouwe gasten en het is maar voor een dag. Nadat we alle spullen op zijn plek hadden en de kamers waren ingedeeld was het de hoogste tijd om het vochtgehalte op peil te gaan brengen. Na enkele drankjes te hebben genuttigd besloten Elly en Annemarie om weer huiswaarts te keren, daar zij graag voor het donker weer thuis wilden zijn. Het afscheid van Frans en Elly duurde wel lang maar dit bleek achteraf geen nadelige gevolgen te hebben voor Frans zijn prestaties, integendeel zelfs. Nu was het langzamerhand tijd geworden om onze magen te gaan vullen met een dusdanige hoeveelheid koolhydraten dat we morgen in ieder geval de ochtend goed door zouden komen. Na het eten nog een stadswandeling gemaakt en toen was het toch wel tijd geworden om ons bed te gaan opzoeken. Het zou voor de meeste onder ons toch een zware dag worden.

Vroeger dan gebruikelijk stonden we bij de start (06.15 uur). Dit hadden we gedaan om toch meer vooraan in de rij te kunnen gaan staan. Na drie kwartier te hebben gewacht konden we dan eindelijk vertrekken, de altijd aanwezige spanning was verdwenen en de tocht was begonnen. Ons streven was ook dit jaar weer om een snellere tijd te gaan neerzetten, wij denken namelijk, neem ik aan, dat we elk jaar sneller worden in plaats van ouder. We moeten er echter voor waken dat dit streven zeker niet ten koste mag gaan van de goede sfeer in de groep, alsmede de veiligheid van onszelf en andere weggebruikers. Na 15 km gaf Piet te kennen dat hij zich niet lekker voelde. Dit moet voor Piet een behoorlijke tegenslag zijn geweest, daar hij zich voorafgaand aan deze tocht zeer goed had voorbereid. Ook de groep moest even in beraad, daar de volgauto pas bij 70 km op de route mocht verschijnen. De groep van twaalf renners was uiteengevallen in drie groepen, een eerste groep van drie, een tweede groep van zes en een derde groep van eveneens drie renners.

Na de tweede rustplaats hebben de eerste en de tweede groep de volgauto de hele dag niet meer gezien, vanwege het toen al ruime tijdsverschil. De eerste drie renners: Gerard, Rob en Paul reden voor ons te snel bergop en we moesten die al snel laten gaan om onszelf niet al vroegtijdig op te blazen. De volgende groep bestond uit: Frans, Joost, Jan, Stephan, Jan en ikzelf. Ook deze groep reed de rit gezamenlijk uit, al moet er wel bij vermeld worden dat Frans en Joost die dag de beste benen hadden en dus veel voorin te zien waren. De laatste groep bestond uit Henk, Piet en Jos. Laatst genoemde heeft helaas op moeten geven daar hij teveel last ondervond van zijn ondervoet. Piet had zich weer herpakt na zijn moeizaam begin vroeg in de ochtend en reed weer zoals we van hem gewend zijn: op souplesse maar vooral op heel veel karakter.

De eerste twee groepen hadden hun doelstelling bereikt namelijk om een snellere tijd neer te zetten. De eerste groep kwam om 16.30 uur binnen een prachtige tijd. De tweede groep arriveerde om 17.40 uur, ook een tijd waar we trots op mogen zijn. De twee andere nog in koers zijnde renners passeerden om 19.00 uur de finish. Maar de meeste waardering en ontzag gaat toch uit naar - en dan spreek ik namens ons allen - Piet Philipsen, een wielrenner in hart en nieren, vanaf jeugdige leeftijd al verbonden met deze tak van sport en die deze nog steeds met veel passie en beleving verricht en die als het even niet meezit niet opgeeft maar telkens maar weer de kracht vindt, om door te gaan. Klasse Piet. Wij hopen dat wij dit over 20 jaar ook nog kunnen. Wij weten het echter nog niet zeker maar jij wel.

Nu we inmiddels ook het avondje uit eten achter de rug hebben, kunnen we toch terug kijken op een geslaagde missie. Volgend jaar wordt de tocht verreden op 29 augustus, dit is voor de meeste van ons de eerste week na de vakantie.

Er zijn plannen om een groter buitenlands fietsavontuur te gaan beleven, dit is echter nog in voorbereiding. Wat daar ook uit voortkomt, Diekirch - Valkenswaard is een rit die staat. Als laatste wil ik iedereen bedanken die eraan heeft bijgedragen om ook dit jaar weer deze tocht te doen slagen.

Ad van Asten

Het Heezer FietsWeekend

Als terugblik hieronder nog een foto van Riek Philipsen, pontificaal achter de tafel met voor alle deelnemers enkele vriendelijke woorden. Riek wordt hier opgevoerd als vertegenwoordigster van alle vrijwilligers van onze vereniging die hebben meegeholpen dit voor de vereniging belangrijke evenement ook dit jaar weer tot een succes te maken.